POSTVERSAND
MÜNCHEN

B 21696 E

ÉLETÜNK

XLVII. évf. 9. szám (47. Jg. Nr. 9.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2015. szeptember

„EZ A GAZDASÁG GYILKOL”

Ferenc pápa július 5. és 12. közötti, dél-amerikai apostoli látogatása után, a Rómába tartó repülőgépen sajtótájékoztatót tartott. Az alábbiakban a Szentatya következő, kubai és egyesült államokbeli útjára vonatkozó újságírói kérdéseket és Ferenc pápa válaszait közöljük.

Az amerikai *CBS News* munkatársnőjének kérdése így hangzott: *Szentatya, ennek a látogatásnak az egyik legerőteljesebb üzenete az volt, hogy a globális gazdaság gyakran a mindenáron való nyereség mentalitását kényszeríti rá az emberekre, a szegények kárára. Ezt az Egyesült Államokban úgy értelmezik, mint gazdasági rendszerük, életmódjuk közvetlen bírálatát. Hogyan válaszol Ön erre az észrevételre?*

Ferenc pápa: Az, amit mondtam, nem újdonság. Kifejtettem már az *Evangelii gaudium*ban is: „ez a gazdaság gyilkol”. Jól emlékszem erre a mondatra. És mondtam a *Laudato si’*-ben is. Hallottam néhány kritikát, amelyek az Egyesült Államokból érkeztek. De nem volt időm, hogy tanulmányozzam őket, mert minden bírálatot tanulmányozni kell, hogy utána párbeszédet lehessen folytatni.

Az újságírónő tovább kérdezte a pápát: *Ön nemsokára az Egyesült Államokba látogat, van elképzelése arról, hogy hogyan fogják fogadni?*

Ferenc pápa: Most kezdek majd készülni, idáig ezzel a három gyönyörű országgal voltam elfoglalva. Most el kell kezdenem tanulmányozni Kubát, mert ott töltök két és fél napot, és utána az Egyesült Államokat, a keleti part három városát: Washingtont, New Yorkot és Philadelphiát. Tanulmányoznom kell a kritikákat is, hogy párbeszédet folytathassak.

A Fox News nemzetközi televíziós hírügynökség tudósítója szintén Kuba felől érdeklődött: *Most, hogy a szigetország nagyobb szerepet tölt majd be a nemzetközi közösségben, Havanna javít-e hírnevén, ami az emberi jogok, közöttük a vallásszabadság tiszteletben tartását illeti? Kuba veszít-e valamit ezzel az új kapcsolattal, amely a világ leghatalmasabb országához fűzi?*

Ferenc pápa: Az emberi jogok mindenkire vonatkoznak, és nem pusztán egy vagy két országban nem tartják azokat tiszteletben. Nagyon sok országban nem tartják tiszteletben! Mit veszít Kuba és mit veszít az Egyesült Államok? Mind a ketten nyernek és veszítenek valamit, mert ilyen egy tárgyalás. De mind a ketten elnyerik a békét. Ez biztos. A találkozás, a barátság, az együttműködés: mindez nyereség. Nem tudom elképzelni, hogy konkrétan mit veszítenek, de minden tárgyalásnál van nyereség és veszteség. De visszatérve az ember jogokra és a vallásszabadságra: gondoljatok arra, hogy az világon vannak olyan országok, egyes európai országokban is, ahol megtiltják a vallásra utaló jeleket, különböző okokra hivatkozva. Más kontinenseken is ez a helyzet. A vallásszabadságot nem tartják tiszteletben a világ minden országában.

(Vatikáni Rádió)

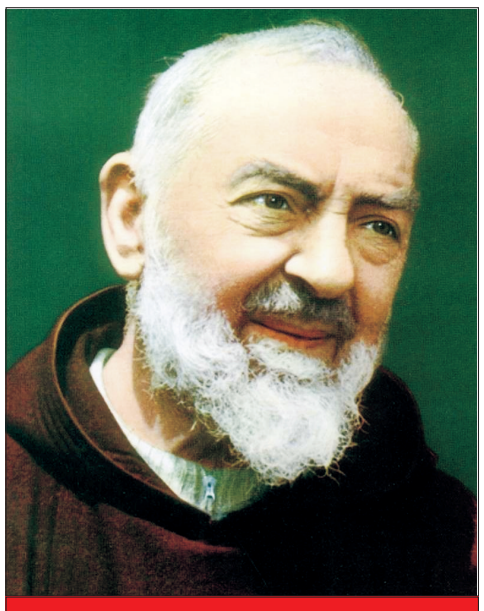

Pietrelcinai Szent Pio
(1887–1968)
Ünnepe: szeptember 23.

Francesco Forgione pappá szentelése után Padre Pio (Pio atya) néven vált ismertté. Számos különleges esemény fűződik nevéhez. 1999-ben boldoggá, 2002-ben szentté avatták.

Francesco Forgione 1887. május 25-én látta meg a napvilágot a dél-olasz kisvárosban, Pietrelcinában, a család második gyermekeként.

Pietrelcina vallásos város volt, a szenteket nagy tisztelet övezte. Francesco 12 évesen lett elsőáldozó és ekkor részesült a bérmálás szentségében. 1897-ben, az elemi iskola harmadik évének befejezése után, egy adományokat gyűjtögető kapucinus szerzetessel való beszélgetést követően fogalmazódott meg benne a gondolat, hogy szerzetes szeretne lenni.

1903. január 6-án belépett a morconei kapucinusok közé, s hamarosan felöltötte a ferences habitust. A szerzetesrendben a Pio nevet kapta.

1910. augusztus 10-én Beneventóban szentelték pappá. Az ezt követő években kezdett erős fájdalmat érezni azokon a helyeken, ahol később a stigmák megjelentek: tenyere közepén, talpán és a mellkas egy pontján.

1916 szeptemberében a Gargano hegyen fekvő San Giovanni Rotondóba helyezték. Vele együtt hét testvér működött a kapucinus kolostorban. Katonai szolgálatát leszámítva több mint ötven éven át, haláláig itt élt.

1918. szeptember 20-án, imádság közben megjelennek kezén, lábán és oldalán a stigmák. Értelmüket látomás tárja fel számára: Krisztus társa lesz a szenvedésben. A stigmák röviddel halála előtt teljesen eltűntek testéről.

Több más, igazolt rendkívüli jelenség is kísérte életét: a gyónók lelkének, gondolatainak olvasása, a bilokáció, a rendkívül magas testhőmérséklet (48 fok) és egy nagyon kellemes, intenzív virágillat, amely jelenlétéhez vagy az általa használt tárgyakhoz kötődött.

Közismert, hogy Pio atya Mindszenty József bíboros cellájában is járt. Ez a különleges képességen alapuló eset, bilokációjának leírása a szentté avatási eljárás dokumentumai között szerepel, a positio második kötetének 1638. oldalán.

(MK)

A BOLDOG SZÜLETÉSNAP

Írta: Bánk József érsek-püspök

Az Egyház általában nem ünnepli meg a szentek belépését a világba, vagyis születésük napját. Az áteredő bűn szeplőjével lépnek ők is a világba, a próbatétel helyére. Bizonytalan még, hogyan állják meg helyüket. Azért inkább a szentek halálának napját ünnepli meg az Egyház. A vég, a beteljesedés, az aratás, a győzelem napját. A másvilágba lépés boldog napját. Ekkor már bizonyos, hogyan éltek és hogy célba értek.

Van azonban két kivétel e szabály alól. Az egyik Keresztelő Szent János. Az ő születésének napját megüli az Egyház (június 24.). Ő készítette elő Krisztus útját és Szűz Mária Erzsébetnél tett látogatása alkalmával megtisztult az eredeti bűntől (Lk 1,44).

A másik kivétel a Hajnali Csillag születése, aki az isteni nap feljövetelét jelezte: Mária születése napja. Születése e világnak adja Máriát, mennybevétele pedig az égnek. Mária születése az öröm forrása a világ számára.

Az ember születése, a fájdalom és szenvedés ellenére is öröm. De az emberpalánta megjelenése, a földön teli van aggodalommal. Mi lesz a földi élet célja? A földi vándorúton milyen sok veszélynek lesz kitéve? Hová, merre tart, mi lesz belőle?

Milyen más volt Mária születése! Micsoda öröm tölthette el Joakim és Anna szívét. E gyermek lelke szeplőtlen volt! Természetfeletti fény ragyogott rajta. Az Isten-anyaságra volt kiválasztva. Azért ment volt még az emberi gyarlóságtól is...

Az egész világ számára Mária születése Krisztus csodás prelúdiuma volt, a Megváltó közeli eljövetelének jele.

Örülünk Szűz Mária születésének mi is, mert ő a mi édesanyánk! Most születésnapját üljük. Kedves Testvérek, milyen boldog is az, akinek van édesanyja, aki hazavár bennünket, akinek el lehet panaszolni, el lehet sírni minden fájdalmunkat. Az édesanya letöröl minden könnyet és meggyógyít minden fájdalmat. Minden sebre van írja és csókja...

A földi édesanyát előbb-utóbb elveszítjük. A lélek, a kegyelem rendjében azonban olyan édesanyánk van, a Madonna, aki mindig velünk marad. Ez nem ábránd, nem illúzió, hanem szent valóság!

Az Egyház Krisztus Misztikus Teste, Krisztus a fej, mi vagyunk a tagok. A fej és test összetartoznak. Ha tehát Krisztusnak édesanyja Mária, akkor nekünk is édesanyánk. Róla elmondhatjuk Ady szép szavait: „Van egy anyám: szent asszony.” Igen, van egy Anyánk, a legszentebb asszony a világon: Mária! □

LENGYEL–MAGYAR BARÁTSÁG

Magyar ünnep Częstochowában és Krakkóban

Több mint ezer magyar zarándok jelenlétében mutatott be szentmisét június 24-én Erdő Péter bíboros a lengyelországi Mária-kegyhelyen, a częstochowai kegykápolnában, a Fekete Madonna-zarándokvonat programjához kapcsolódóan.

A szentmisét megelőzően Boldog Jerzy Popiełuszko szobránál Székely János püspök, a zarándoklat lelkivezetője megemlékezett a vértanúkról, akik Jézushoz hasonlóan életüket adták hitükért, a világért. Hálát adott mindazokért, akik a 20. században, a vértanúk évszázadában életüket áldozták hitükért, köztük Jerzy Popiełuszkóért, Maximilian Kolbe atyáért, Apor Vilmosért, Salkaházi Sáráért, Meszlényi Zoltánért, Scheffler Jánosért, Bogdánffy Szilárdért. Végül az Úr és a Szűzanya védelmét kérte a közel-keleti üldözött keresztényekre.

Kövér László házelnök, Soltész Miklós egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár, Gyurcsik Iván varsói magyar nagykövet, majd Tamás József püspök, a zarándoklat másik lelkivezetője és Budai László, a zarándoklat szervezője helyezték el az emlékezés koszorúit Jerzy Popiełuszko szobránál.

A koszorúzást követően a zarándokok a Mária-úton vonultak fel a kegyhelyhez, a Szűzanyát dicsőítő, védelméért fohászkodó énekekkel. A szentmise előtt a politikai vezetők és a zarándoklat lelkivezetői koszorúkat helyeztek el a templom bejárata előtt felállított szmolenszki emlékműnél. Tamás József püspök megemlékezett Lech Kaczyński köztársasági elnökről, aki 2010. április 10-én veszítette életét társaival együtt a szmolenszki katonai repülőtér közelében bekövetkezett repülőgép-szerencsétlenségben, amikor a katyńi vérengzés hetvenedik évfordulóján készült megemlékezni az áldozatokról.

A templomban a pálos rend közösségének nevében Arnold Chrapkowski pálos rendfőnök üdvözölte az ötödik vonatos zarándoklat résztvevőit. Pázmány Pétert idézte, aki azt mondta: „Magyarország, édes hazám, a pálosokkal együtt fogsz növekedni, és velük együtt fogsz hanyatlani.” Azt kívánta, Magyarország tartson ki az imádságban és maradjon hűséges az atyák örökségéhez.

(Folytatás a 2. oldalon)

Magyar zarándokok Częstochowában

HITÜNK KÉRDÉSEI

Az ateisták hódítása

A 18. század kezdetén Isten léte még általánosan elfogadott volt. A század vége felé jelent meg több vitairat Isten létének bizonyítására. Sok túlbuzgó keresztény író az istenbizonyítékokat tovább fejlesztette. Érveiket aztán sokan boncolgatni kezdték, és arra jutottak, hogy minden újabb bizonyíték sántít. Így éppen az istenvédelem érvei adtak alapot a deizmusnak, amely szerint Istennek semmi köze a világ folyásához; az agnoszticizmusnak, amely szerint nem tudjuk biztosan állítani, hogy van-e Isten; és az ateizmusnak, amely szerint Isten nem létezik.

Ki az ateista? Elméletileg az, aki tagadja Isten létét. Isten tagadása nem mai találmány, már a Bibliában is olvassuk: „Így szól szívében az esztelen: Nincs Isten!” (Zsolt 14,1). Igaz, az esztelen sem merte kimondani annak idején, hanem csak szívében gondolta. Descartes pedig az esztelen ezen felkiáltását egyenesen istenbizonyítéknak tartotta.

Az ateista görög szó. Az ókori görögök azt tartották ateistának, aki tagadta az athéni állam vallását. Az istenek tagadását büntetendőnek tartották. A történelem iróniája, hogy Rómában a keresztényeket ateistáknak tartották, mert kétségbe vonták a római császár kultuszát.

Az ateizmus eszméjének térhódítása a felvilágosodás korában kezdődött.

A 18. század radikális francia filozófusai tulajdonképpen olyan isteneszmét támogattak, mely a keresztény felfogással szemben az értelemre és a természetre épül. Voltaire még kora francia Egyházának szélsőségeit bírálta, nem az ateizmust kívánta terjeszteni. Sőt a szerinte züllött Egyházat azért támadta, hogy az ateizmus okát szüntesse meg. Az ateizmusnak nem lenne létjogosultsága, ha az Egyház többé nem lenne züllött, és nem volna hatalma. Voltaire az Egyház intézményeit bírálta, ez azonban átváltozott a kereszténység bírálatává és végül ateizmussá.

1748-ban jelent meg *Az ember-gép (La Mettrie)* című mű, amely szerint az emberi boldogság azon múlik, győz-e az ateizmus. Csak ez szabadíthatja meg az embert a zsarnokságtól, a háborútól és az elnyomástól. Szerzője úgy véli, ha az ateizmus általánosan elterjedne, akkor a vallás gyökerestől megszűnne, nem lennének többé vallási háborúk. „A békés halandók süketek lesznek minden más hang irányában, csak saját egyéniségük fesztelen tanácsait hallanák, melyek minket a szerencséhez vezérelhetnek.”

A természet rendszere című könyv 1770-ben jelent meg. Alapelve, hogy a természet megértésére irányuló kutatásnak csak az értelemre és tapasztalatra kell támaszkodnia. Míg Isaac Newton (1642–1727) azt mondta, hogy a bolygómozgások szabályossága az Isten által tervezett és kormányzott világegyetem bizonysága, más gondolkodók szerint ez csupán materialista alapon igazolható. Az istenhit nem az érzékelt dolgok precíz tudományos alkalmazása, hanem a megtévesztett emberi képzelet terméke. A tudományos szemlélet alkalmazásához az ateizmus kell.

1793-*ban de Sade* továbbment e kérdésben, és az isteneszmét ósdi babonának állítja be, mely csupán gátolja az élet tökéletes élvezetét. Az ateizmus igazolja és érdekessé teszi a szexuális szabadságot.

Vita folyt arról is, hogyan lehetne gyengíteni az Egyház hatalmát. Az európai diplomácia mindent megtett a jezsuita rend megszüntetéséért. Azért kellett a rendnek eltűnnie, mert iskoláikkal a felvilágosodás ellenfelei lettek.

Ezek az írások azonban csak pár száz, vagy pár ezer emberhez juthattak el, szélesebb körben nem keltettek visszhangot.

Ez a helyzet az enciklopédisták a 18. századi fellépésével és az Enciklopédia megjelenésével változott meg radikálisan. A francia enciklopédisták formálták Európa szellemét. Az Enciklopédia nemcsak szótár, lexikon akart lenni, hanem a felvilágosodás érdekében használt harci eszköz is. Az európai értelmiség kézikönyve lett. A mű eljutott minden egyetemre, és Európa értelmisége ezen nevelkedett. Ez az európai kultúratörténelemben a legtöbbet használt lexikon. És ez a mű lett Voltaire és Rousseau művei mellett a francia forradalom előkészítője.

Az Enciklopédia összességében még nem annyira ateista, hanem kételkedő. Két főszerkesztője azonban vallásellenes ateista. A vallásra vonatkozó ismertetések többségét ők szerkesztették.

Egyikük, D’Alambert (1717–1784) a 18. század legjelentősebb matematikusai és fizikusai között volt. 1309 természetrajzi, filozófiai és vallásos cikket írt a lexikonban.

Diderot, a másik főszerkesztő ugyanezekben a témákban 5394 cikkel vett részt. Az ő felfogása egyre jobban közeledett a materializmushoz.

Az Enciklopédia megírásában 140 szerző működött közre. Többségüknek orvosi, jogi és teológiai egyetemi képzettségük volt. 25-en jezsuita, kilencen protestáns iskolából jöttek. 24 tanár, 23 orvos és 24 királyi hivatalnok, 6 katolikus és 4 protestáns plébános is volt köztük.

Ennek a szellemi hatásnak is „köszönhető”, hogy Franciaország lett az első ateista ország. A tőke az „új világrend” jelszava alatt a világpusztító mozgalmak fő anyagi forrásává vált. Az illuminátusok által uralt szabadkőművesek a francia forradalom bukása után százszorta borzalmasabb világpusztító erőt hoztak létre a marxizmusban. Ezzel akarták ledönteni a régi rend összes maradványát, és helyet készíthettek a maguk új világrendje számára. Követték a frankfurti bankárok 1773-ban lefektetett elveit. Marx és Engels az Igaz Emberek Ligája fedőnév alatt működő „illuminátus” társaság keretében tevékenykedtek, amely később a Kommunista Liga nevet kapta. (Adataimat az angol Henry Manning bíborostól vettem, és XIII. Leó pápa Humanum Genus enciklikájából).

A világforradalom elindításához a bankárok sok pénzt szolgáltattak. A francia forradalom liberális eszméivel egy időben aláaknázták Európa hagyományos alappilléreit, az egyházakat és a monarchiákat. Megszerezték a legfontosabb hírközlő szerveket, a hírügynökségeket és a napisajtó nagy részét. Később ezekhez jött a rádió, tv. Ezekkel elvégezték a nagy tömegek megtévesztéséhez szükséges agymosást.

Az egyházakat privát társadalmi szervezetekké, az uralkodókat hatalom nélküli reprezentálókká süllyesztették. Mindenhol a demokráciát hirdették, mint ideális államformát. Az iskolákat és egyetemeket a korszellem nevében megfosztották erkölcsi alapjaiktól. Az egykori keresztény Európa így vált a tömegemberek Európájává. A kultúra a 19. század végén átváltozott technikai civilizációvá. Így sikerült a 19. század végén a tudományt az Egyház kezéből kivenni.

Gaál Jenő SVD

LENGYEL–MAGYAR...

(Folytatás az 1. oldalról)

Erdő Péter – válaszolva a pálos generális szavaira – megerősítette, hogy a pálos rend és Magyarország sorsa valóban összefonódik hazánk történetében.

***

A szentmisén Erdő Péterrel koncelebrált Székely János, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke; Tamás József, a Gyulafehérvári Főegyházmegye segédpüspöke; Arnold Chrapkowski pálos generális, valamint egyházmegyés papok és szerzetesrendek papjai.

A częstochowai és a krakkói szentmisén is jelen volt Kövér László házelnök, Soltész Miklós egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár és Gyurcsik Iván varsói magyar nagykövet.

***

Június 25-én Székely János püspök szentmisét mutatott be a krakkói Szent II. János Pál-templomban. A szentmisén Pápai Lajos győri megyéspüspök és Stanisław Dziwisz bíboros, krakkói érsek a nemzeti egyházak képviselőiként ünnepélyesen egymásnak ajándékozták Szent László és Szent Hedvig ereklyéjét.

Az ötödik Fekete Madonna-zarándokvonattal érkezett mintegy ezer magyar zarándokot és a lengyel híveket, akik megtöltötték az újonnan épített Szent II. János Pál-templomot, Stanisław Dziwisz bíboros köszöntötte. Felidézte, hogy Szent II. János Pál pápa különösen szerette a magyar népet, és utalt a lengyel és magyar nemzet közötti szoros kapcsolatra. Elmondta, a krakkói Wawel-székesegyház plébánosa elhozta, és a győri székesegyháznak ajándékozza Szent Hedvig ereklyéjét. Azét a királylányét, aki Magyarországon született, de Lengyelországban élt és itt lett szent.

Pápai Lajos győri megyéspüspök pedig elhozta magával Győrből, és a Wawelnek ajándékozza a Krakkóban született, de Magyarországon élt és szentté vált Szent László király ereklyéjét. A győri főpásztor rámutatott: az ereklyék kölcsönös odaajándékozása jelképezi, hogy a magyar és a lengyel egyház összetartoznak, sőt, egymásért kölcsönös felelősséggel tartoznak.

A szentmisén Székely János segédpüspökkel koncelebrált Pápai Lajos győri püspök és Tamás József gyulafehérvári segédpüspök.

A szentmise szónoka Pápai Lajos megyéspüspök volt, aki szentbeszédében felidézte, a Szentatya beiktatásakor, 1978 októberében a Szent Péter téren bátran kiáltotta a világnak: „Ne féljetek! Nyissátok meg, sőt tárjátok ki Krisztus előtt a kapukat!” Majd első lengyelországi útján, 1979 júniusában így kiáltott: „Senki nem zárhatja ki Krisztust az ember történelméből, a világ egy részén sem.”

Szent II. János Pál pápa Jézus Krisztust hirdette nekünk, az ő tanújaként – hangsúlyozta Pápai Lajos. A főpásztor figyelmeztetett: minden megkeresztelt ember megkapta a keresztségben ezt a küldetést. Ma is tanúkra van szükség. Nem panaszkodni kell a hit iránti érdektelenség miatt, hanem hiteles tanúknak kell lennünk! Felelősek vagyunk. A papság különleges felelősségéről szólva a püspök kiemelte, Jézus ma is pontosan annyi fiatalt hív az áldozópapságra, amennyire szükség van, se többet, se kevesebbet.

Pápai Lajos végül Philippe Barbarin provokáló könyvcímét idézte: *Isten ügye ma már elavult?*, és ennek nyomán arra biztatott, a mi tanúságtételünk legyen örömteli, derűs válasz erre a provokáló kérdésre.

A zarándokok a szentmise után együtt maradtak, s a déli harangszó alatt közösen elimádkozták az Úrangyalát. Ezt követően a jelen lévő püspökök és állami tisztviselők koszorút helyeztek el a Szent II. János Pál-templom Szent Kingáról és Szent Hedvigről elnevezett kápolnájában.

Az 5. Fekete Madonna vonatos zarándoklat záró eseményeként csaknem ezer résztvevője jelenlétében helyezték el Szent László király ereklyéjét június 25-én délután a krakkói Wawel katedrálisában.

(Magyar Kurír)

IMASZÁNDÉKOK

Szeptember

Egyetemes szándék: A fiatalok lehetőségei. Hogy a tanulás és a munka lehetősége növekedjen minden fiatal számára.

A világot ajándékképpen kaptuk Istentől, és mindnyájunk feladata, hogy öntudatra ébredt és felelősségüket vállaló emberekkel népesítsük be azt. A Szentatya kéri: törekedjünk arra, hogy a fiatalok mindenütt a világon megkapják a lehetőséget, hogy megfelelő képzésben és munkában részesüljenek. Világszerte sok millió fiatal szorong, mert nincs kilátásuk egy jobb jövő építésére. Ez a kilátástalanság megfosztja őket az örömtől és a reménytől. Mindnyájunk kötelessége, hogy a társadalomban örömmel biztosítsunk helyet a fiatal nemzedéknek, ahol megfelelő nevelésben részesülnek, majd pedig megfelelő munkát kapva részt vehessenek a társadalom építésében. Olyan világot kell építenünk, ahol mindenki számára vannak lehetőségek. Pénz és anyagi javak ne uralkodjanak rajtunk, hanem legyünk készek azokat másokkal megosztani. Nem szabad, hogy az önző pénzvágy kiölje belőlünk az erkölcsi elveket, és elfelejtesse velünk, hogy minden embernek joga van az emberhez méltó életre. A mai világban soha nem látott technikai fejlődésnek vagyunk tanúi, de fel kell tennünk a kérdést: kíséri-e ezt a technikai fejlődést az emberiség igazi fejlődése? E kérdésre nem válaszolhatunk igennel, amíg azt látjuk, hogy néhányan őrködnek a pénz-bálvány bábeli tornyai fölött, és megfosztják a reménységtől a jövendő nemzedéket. A pápa arra szólít fel bennünket, hogy minden fiatal számára lángra lobbantsuk a reménység fáklyáját. Ferenc pápa mondta, hogy a remény olyasvalami, mint a hamuval borított parázs. A szolidaritás jegyében élesztgessük leheletünkkel ezt a parazsat, hogy újra felcsapjon a fiatalokban a remény lángja. Jelenleg a világ gazdasági rendszerének közepén ott áll a pénz-bálvány. Ez elfogadhatatlan. Küzdjünk valamennyien, hogy emberek: férfiak és nők, családok, mi, emberek, mindnyájan kerüljünk középre. Ne pihenjünk meg eddigi teljesítményeink babérjain. Ellenkezőleg, tartsuk kötelességünknek, hogy segítsünk kialakítani a nevelés és munka lehetőségeit bőségesen nyújtó jobb világot a fiatal nemzedék számára.

Jesus Maria Lora SJ nyomán

Evangelizációs szándék: Hitoktatók. Hogy a hitoktatók élete tanúskodjék következetesen arról a hitről, amelyet hirdetnek.

Kedves hitoktatók! Köszönöm a szolgálatotokat. Ha néha nehéz is, és sok munkával jár is a hitoktatás, és ha néha az eredmények nem is mindig felelnek meg elvárásaitoknak, a hit oktatása nagyon szép feladat. A hit a legértékesebb örökség, amit a fiatalokra hagyhatunk. Ti segítitek a hit növekedését. Segítitek a gyermekeket, a fiatalokat és a felnőtteket, hogy egyre jobban megismerjék és megszeressék Urunkat Istenünket: ez az egész nevelés egyik legfontosabb része. „Legyetek” hitoktatók! Ne csak oktassátok a hitet. Ez nem elegendő. Hitoktatónak lenni: hivatás! Nem azt mondom, hogy tanítsátok a hittant, hanem azt, hogy legyetek hitoktatók. Hitoktatónak lenni egész életünket igényli és átjárja. Azt jelenti, hogy Krisztushoz vezetjük az embereket, szavaink és életünk által. Tanúságtételre van szükség. A tanúságtétel vonzza az embereket. Személyes életünknek kell összhangban lennie tanításunkkal. Ez nem könnyű dolog! Szavainkkal és életünkkel vezetjük az embereket Krisztushoz.

(Folytatás a 4. oldalon)

A NÉPEK ELVÁNDORLÁSA IS RÉSZE ISTEN GONDVISELŐ TERVÉNEK

Európai püspökök a migrációról

Az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) migránsok pasztorációjával foglalkozó püspökeinek és országos igazgatóinak találkozója zajlott a litván fővárosban, Vilniusban június 30. és július 2. között. A Magyar Katolikus Püspöki Konferenciát (MKPK) Cserháti Ferenc, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott püspök képviselte a tanácskozáson.

A migráció jelenségének globálissá válására a szolidaritás globálissá tételével, a szeretet találékonyságával kell válaszolnunk. Azok a drámai események, amelyek az európai kontinensre igyekvők útját kísérik, kérdőre vonják az emberiség lelkiismeretét. A migráns ember nem csupán egy megoldandó probléma, egy leküzdendő ellenség, egy betolakodó, akivel szemben védekeznünk kell. A migráns elsősorban egy olyan konkrét személy, akinek méltóságát tiszteletben kell tartanunk, és védelmeznünk kell. A bevándorlók befogadása a keresztény ember számára elsősorban erkölcsi kötelesség; az európai Egyház számára a valódi kihívás a nevelés kérdése. Vilniusban a migránsok ügyéért felelős európai püspökök és más vezetők arról tárgyaltak, hogy a „bevándorlási vészhelyzet" milyen kihívásokat jelent a földrész Egyháza és társadalmai számára.

A háromnapos, június 30. és július 2. között tartott tanácskozás egyik napján az európai püspöki karok migrációs ügyekért felelős vezetői megbeszélték azokat a különösen sürgető kérdéseket, amelyek az utóbbi években a bevándorlás jelenségét kísérték: a menekültek kérdését, az embercsempészetet, a rabszolgatartás új formáit; tárgyaltak a bevándorlók közösségeiről és a szentségek kiszolgáltatásáról, végezetül az Evangélium hirdetéséről és a lelkipásztori munkáról az Európában élő kínaiak körében.

A találkozó alkalmat nyújtott arra, hogy a résztvevők kölcsönösen meghallgassák és elmélyítsék azokat a kezdeményezéseket, amelyeket az egyes országokban tettek a menekültek befogadására a körükben végzett lelkipásztori munka során, amely jelenleg az európai Egyház prioritásai között szerepel.

Miközben az Egyház elismeri, hogy minden államnak „joga van szabályozni a bevándorlási hullámokat, és olyan politikát folytatni, amely az általában vett közjót szolgálja, miközben biztosítja minden egyes emberi személy méltóságának tiszteletben tartását" (vö. *Üzenet az elvándorlók és menekültek világnapján,* 2012), lelkipásztori ténykedését azok az alapelvek határozzák meg, amelyeket az Egyház szociális tanításából merít. Ezek a következők: az emberi személynek joga van arra, hogy elvándoroljon (*Gaudium et spes,* 65), vagyis mindenkinek joga van ott letelepedni, ahol azt alkalmasabbnak véli, hogy képességeit, vágyait, terveit megvalósíthassa; minden embernek joga van arra, hogy ne vándoroljon el, hanem megmaradjon szülőföldjén (senkit sem lehet arra kényszeríteni, hogy elhagyja hazáját, családi és érzelmi kapcsolatait). Ezen elvek alapja az emberi személy méltóságának tiszteletben tartása, ami mindenkor az Egyház minden lelkipásztori ténykedésének a tengelyét jelenti.

Az előadásokból és vitákból, amelyek a migráció különböző arcait mutatták be, igen változatos kép bontakozott ki a tapasztalatok és tevékenységek terén. Ezek részint megmutatták az Egyház régóta meglévő és állandó tapasztalatát az elvándorló személyek lelkipásztori ellátásában, ugyanakkor egy olyan társadalmi helyzetet is felvázoltak, amelyben bizonyos aggasztó jelek és folyamatos változás mutatkozik, s ezek állandó éberségre intenek.

Napjainkban a bevándorlókat egyre inkább gyanúval, bizalmatlansággal és előítélettel, vagy egyenesen ellenségesen fogadják. Még azon emberi drámákra is, amelyek a hírműsorokon keresztül eljutnak földrészünk lakóihoz, úgy tűnik, a távolságtartás, a beletörődés, vagy egyenesen a közöny a válasz. Ehhez a kérdéshez nem kevéssel járult hozzá az a politikai megközelítés európai és nemzeti szinteken, amely a bevándorlás kérdését pusztán költségvetési vagy biztonsági problémaként kezeli. A migránsok, legyenek bár gazdasági, politikai, vallási vagy háborús okból azok, nem puszta „számot" jelentenek, amit az államok nekik tetsző módon feloszthatnak egymás között. Miközben egyre nő a „társadalmi egoizmus", az Egyház, amelyet Istennek minden ember felé odaforduló szeretete mozgat, arra kényszerül, hogy megkongassa a vészharangot, és érzi felelősségét, hogy prófétai szóval kérje az egyes államokat felelősségük vállalására, ismervén rengeteg ember tényleges helyzetét, akiknek kézzelfogható szolidaritásra van szükségük a közjó szolgálatában. Idetartozik az elvándorlók, menekülők és menedéket kérők érkezésének olyan irányítása, amely tiszteletben tartja emberi méltóságukat és jogaikat.

A hit legyen erősebb minden különbözőségnél

Az emberi méltóság az a paradigma, amelynek minden lelkipásztori és kormányzati intézkedés hátterében kell állnia, amikor olyan intézkedéseket akarnak hozni, amelyek konkrét igényekre adnak választ, illetve akkor is, amikor a bevándorlást szabályozó törvények és eljárások jobbá tételéről van szó. Fontos arra emlékeztetni, hogy az Egyház és az egyes államok tevékenysége nemcsak a vészhelyzetek és rossz szituációk megoldására kell hogy irányuljon, hanem elsősorban olyan elkötelezettség, amely konkrét személyekre vonatkozik, minden helyzetben. Az Egyház tudatában van a ténynek, hogy Isten nyomon kíséri történelmünket, és hiszi, hogy a népek elvándorlása is része Isten gondviselő tervének. Ezért ki kell jelentenie, hogy a hit erősebb minden kulturális, társadalmi vagy nemzeti különbözőségnél.

Ha úgy fogadjuk be, mint emberi személyt, a bevándorló ajándékká válik a helyi közösség számára. A befogadás mint kihívás tehát nem csupán logisztikai, szervezési kérdés, hanem nevelési feladat a befogadó személyek és közösségek körében. Ez felhívást jelent a pedagógia számára, hogy nyíljon meg a párbeszédre. Az Egyházon belül ezért meg kell ismét fontolnunk azokat az etikai okokat, amelyek az Egyház alapállása és tevékenysége mögött állnak a bevándorlás kérdésével kapcsolatban.

A találkozó lezárásaként a résztvevők elzarándokoltak a Keresztek Hegyéhez, hogy megemlékezzenek a világban zajló migráció számos áldozatáról.

(Magyar Kurír)

MAGYAR ÜNNEP AUGSBURGBAN

Az augsburgi egyházmegye területén élő magyar hívők búcsúját július 28-án tartották. A közösséggel ünnepelt Cserháti Ferenc, a külhoni magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök.

Közel háromszázan ünnepeltek együtt az augsburgi Szent László Magyar Katolikus Misszió által rendezett hetedik Szent László király búcsún a Szent Márton-templomban.

Püspöki látogatás Augsburgban

Az ünnepi szentmisét Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök mutatta be. Homíliájában Szent László király példáját állította a közösség elé, aki alázatával, imádságos életével és férfias vitézségével ma is csillagként állhat felettünk, ha segítségét kérjük. Milyen jó, hogy voltak jó keresztény magyar királyaink – hangoztatta.

A szentmise után szeretetvendégség, majd kulturális programok várták a résztvevőket. A Szent Piroska hétvégi magyar iskola, a Pántlika és a Bodzavirág népdalkör, Velkey Borbála népdalénekes és a miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium és Kollégium műsora, majd néptáncbemutató következett a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem néptánccsoportja előadásában.

A Szent László Magyar Katolikus Misszió aktív hitéleti, kultúraszervezői tevékenységet folytat az augsburgi Szent Márton Plébánián. Magyar iskolát működtetnek, hogy az ott élő gyerekek megtanuljanak magyarul írni, olvasni, magyar környezetben a magyar kultúrával, irodalommal, történelemmel és népművészettel ismerkedjenek.

Tánccsoportjuk 2006-ban jött létre, felléptek már Kemptenben, Neuburgban és Augsburgban. A misszió énekkara a magyar szentmiséken szolgál. 1996 óta tartanak fenn könyvtárat, többszöri állománybővítés után kétezer kötettel várják a magyar nyelven olvasni vágyókat. A Szent Márton katolikus templomban tartott magyar szentmisék után szeretetvendégségre várják a híveket. □

www.egyhazikonyvklub.hu

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka.

Számos könyvre, DVD-re, CD-re kedvezmény!

CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚ – BÉCSBEN

A bécsi Csíksomlyói búcsút a csíktaplocai születésű jezsuita szerzetes, András Imre (1928–2011) hívta életre 1983-ban, hogy a Ceauşescu-diktatúra elől elmenekült erdélyi magyaroknak lehetőség nyíljon Ausztriában a pünkösdöt követő vasárnapon a Csíksomlyói Szűzanya segítségét kiesdekelni, tőle vigasztalást, bátorítást nyerni.

Ez a búcsú mára hagyománnyá vált. Évtizedek óta az Erdélyi Magyarok Ausztriai Egyesülete szervezi, s nincs ez másként András Imre atya halála után sem. Minden alkalommal külföldön vagy otthon szolgáló erdélyi papokat hívnak meg ünnepi szónoknak, aki egyben a szentmise főcelebránsa is. Ebben az évben, a 33. bécsi Csíksomlyói búcsúra, május 31-én, Szentháromság vasárnapján Gábor Zoltán szépvízi plébános érkezett hozzánk.

Öröm volt látni a sok gyermeket, fiatalt

A vendég, bevallása szerint, meghatódva állt a szabadtéri oltárnál, a bécsi Fájdalmas Anya Szolgálói Szerzetesrend óvodájának udvarán, ahol ezeket a búcsúkat tartjuk, hiszen még sosem ünnepelt olyan közösséggel, amelynek tagjai enynyire sokféle vidékről, a Kárpát-medence legkülönbözőbb tájairól származnak. Öröm volt látni a sok gyermeket és fiatalt, s ugyancsak szívmelengető volt a népviseletbe öltözöttek, köztük a legfiatalabb, tíz hónapos, szovátai gyökerekkel rendelkező kis Laura látványa is. (Ő szeptemberben részesül majd a keresztség szentségében, amelynek kiszolgáltatására a szülők e sorok íróját kérték fel.)

Szentbeszédében a vendégszónok Bécsbe varázsolta Erdélyt, amikor arról beszélt, hogy a szépvízi plébánia udvaráról a négy égtáj felé irányítva tekintetét, látja a hegyeket, hallja azok üzenetét, és a közeli Csíksomlyóról magával hozta a Szűzanya bátorító szavait, aki védő palástját ráteríti itt a távolban élő székelyekre, magyarokra, katolikusokra és más vallású honfitársainkra is.

A himnuszok eléneklésével zárult szentmisét követően a jelenlévők meghallgatták a borzonti születésű Baricz Gergő koncertjét, majd az udvaron elhelyezett asztaloknál a hagyományokhoz hűen elfogyasztották a hozott finomságokat, hosszasan elbeszélgetve egymással.

Búcsúzáskor már mindenki a következő, 2016. május 22-ei búcsúról beszélt, és a viszontlátás reményében indult haza, Bécsbe, Bécs környékére vagy távolabbi vidékekre.

Vencser László,
a bécsi Csíksomlyói búcsú fővédnöke

Gyerekeknek

AZ ELSŐ SZÜRET

Városi kisgyerekként mindig örömet jelentett, amikor útra kerekedtünk családommal egy-egy nagyobb kirándulásra. Betöltöttem a hatodik évemet, amikor szeptemberben meghívást kaptunk egy ismerősünktől a Balaton mellé, szüretre.

Nagy izgalommal készülődtem a többnapos kalandra, hiszen nem tudtam, mit is jelent szüretelni. Vonattal érkeztünk meg Badacsonyba, ahonnan tovább vittek minket – egy számomra nagyon hosszúnak tűnő úton – felfelé a hegyen, mígnem elérkeztünk a szőlőbirtokra. A lélegzetem is elállt a látványtól, hiszen végeláthatatlan hosszú szőlősorok tárultak a szemem elé, a hegy alján pedig szikrázóan csillogott a Balaton vize. Lepakoltunk a házikóban, aztán mindenkit munkára is fogtak azonnal. Nem győzték ugyanis hangsúlyozni a meghívóink, hogy az Isten áldásából fakadó bőséges termés miatt minden kézre szükségük van a szüretelésnél, így még én is kaptam egy kisebb méretű ollót a kezembe. Lelkesen követtem egész nap édesapámat, aki gondosan választotta le a fürtöket a szőlőtőről, és soha nem hagyott volna leesni egy szem szőlőt se a földre. Én is próbáltam a puttonyba tenni persze a magam kis termését. Nap végére igencsak elfáradtam, de láttam, hogy ezzel nem voltam egyedül. Több család apraja-nagyja szüretelt azon a napon a szőlőben, és csak nap végén vettem észre, hogy a gyűjtőhelyre kiürített puttonyok tartalma milyen temérdek mennyiségű szőlőt jelentett.

Aztán hamarosan elkezdték rakni a tábortüzet az esti szalonnasütéshez, és jéghideg mustot kínáltak körbe mindenkinek, amelyet az aznap szüretelt szőlőből nyertek.

Belekortyolva a mézédes mustba, elgondolkoztam azon, hogy milyen fontos a sok segítő, együttműködő kéz a szüret alatt, illetve hogy mennyire igaza van édesapámnak, hogy egyetlen szem szőlőt sem hagyott egész nap lehullani és veszni hagyni, hiszen mindezek által készülhet csak el ez a csodálatos hűsítő ital.

Jézus is ezt kéri tőlünk az életben, hogy segítő, együttműködő, szeretettel teli élettel menjünk a „szőlőjébe", az emberek közé, és ott úgy munkálkodjunk még a legreménytelenebb helyzetekben, illetve emberek mellett is példamutató életünkkel, hogy az meghozza a termését.

Kovács Péter

Fiataloknak

A KERESZT ÉRTELME

A kereszt mindig ellentmondás oka volt az emberek között. A hit azt mondja nekünk, hogy a keresztnek a lelkekben fölvillanó vonzása vagy taszítása szerint történik meg a jó és a rossz mag kirostálása. Ahol a kereszt megjelenik, ott elkerülhetetlen a forrongás és az ellentét. Ezt persze csak fölöslegesen szítja, ha kihívó vagy ellenszenvet keltő módon hirdetik a megfeszített Jézus tanítását. Igen gyakran úgy állítják elénk imádásra a keresztet, mint a szomorúság szimbólumát, a tilalom faját vagy elfojtás eszközét, nem pedig mint nagyszerű célt, amelyet önmagunkon túljutva, el fogunk érni.

A szenvedés ilyen hirdetésének oka sokszor valami ájtatos szókészlet zavaros használata, amely a legsúlyosabb szavakat, mint például: áldozat, föláldozás, engesztelés; megszokásból értelmüktől megfosztva, könnyelműen használja. Az ilyen beszédmód végül is azt a benyomást kelti, hogy Isten országa csak fekete gyászban jöhet el, folytonos ellenlábasaként az emberi erőfeszítéseknek és a vágyaknak. Alapjában semmi sem oly kereszténytelen, mint ez a valóban komoly szavakkal visszaélő látásmód. Amit az első pontban mondottunk az elszakadás és ragaszkodás összetartozásáról, az most megengedi nekünk, hogy a keresztény élet sokkal gazdagabb és sokkal teljesebb értelmét adjunk.

A legáltalánosabb fokon tekintve a kereszt tanítását követi minden olyan ember, aki meg van győződve arról, hogy az óriási emberi tülekedés végén valami kijárat felé nyílik út, és hogy maga az út fölfelé vezet, emelkedik. Az életnek van végpontja, tehát ki is jelöl egy irányt a menetelésre. Ez pedig valóban a mind nagyobb erőfeszítéssel elérhető mind magasabb lelkivé válás iránya. Ha valaki ezt a pár alapvető elvet elfogadja és követi, akkor már a megfeszített Jézus tanítványai köze tartozik, talán távoli és csak be nem vallott, de valóságos tanítványa lesz. Ettől az első szabad döntéstől kezdve máris megtörténik az első szétválasztódás a boldogságot majd elérő bátrak és az elbukó élvezők között.

Erre a még homályos álláspontra a kereszténység éles fényt vet és túl is mutat rajta. Elménk számára – az eredi bűn kinyilatkoztatásával – magyarázatot ad arra, hogy a rengeteg bűn és szenvedés árjában miért vannak bizonyos fékevesztett túlkapások. Aztán pedig, hogy szeretetünket megnyerje és hitünket megszilárdítsa, szemünk és szívünk elé tárja a történelmi Krisztust ellenállhatatlanul vonzó és kifürkészhetetlen valóságát.A Világ Ura, mint a világ egy eleme, nemcsak elemi életet él, hanem a világmindenség totális életét is éli, amelyet magára vállalt és magához asszimilált azáltal, hogy saját maga megtapasztalta. Ennek a Létezőnek kereszthalála által a kereszténység végül jelzi, hogy a teremtés végcélját nem a mi látható világunk időleges köreiben kell keresnünk, hanem önmagunkon és mindenen túl, ami körülvesz.

A kereszt útja magának az embernek az útja, csak már természet fölé emelten, meghosszabbítva és kiegyenesítve. S ha egyszer lelkünk mélyén megértettük a kereszt értelmét, akkor már nem vár ránk az a veszély, hogy az életet szomorúnak és csúfnak találjuk. Éppen csak figyelmesebbek lettünk megfoghatatlan vonzására, mérhetetlen komolyságára.

Janos atya Londonból

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Szeretem felidézni Assisi Szent Ferenc szavait, melyeket a kistestvéreinek mondott: „Állandóan hirdessétek az Evangéliumot, és, ha ez szükséges, használjatok szavakat is." Szavak is kellenek, de első dolog az élet tanúságtétele. Kell, hogy az emberek lássák az Evangéliumot a mi életünkben. Akkor leszünk igazi hitoktatók, ha szeretjük, egyre jobban szeretjük Krisztust és Isten szent népét. E szeretetet nem lehet boltokban vásárolni. Még Rómában sem. Ezt a szeretetet Krisztus adja. Krisztustól indul ki ez a szeretet, és nekünk is mindig újra Krisztusból, a tőle kapott szeretetből kell kiindulnunk. El kell gondolkodnunk azon, hogy mit jelent a hitoktató számára: újra kiindulni Krisztusból. Gondolkozzunk hát azon, hogy mit is jelent ez a ti számotokra, és mit is jelent az én számomra, hiszen én is hitoktató vagyok.

Ferenc pápa

(Részlet a katekézisről tartott nemzetközi kongresszuson 2013. szeptember 27-én elhangzott beszédből)

WEIDENFELD BIZTOS KIKÖTŐ

Keresztényeket ment a brit lord

George Weidenfeld, a brit Lordok Házának tagja „Weidenfeld Biztos Kikötő" néven alapítványt hozott létre a magát Iszlám Államnak nevező terrorszervezet elől menekülő közel-keleti keresztények életének megmentésére.

Kezdeményezésének köszönhetően július 10-én 150 szíriai keresztény magánrepülőgéppel Bejrútból Varsóba érkezett, miután az alapítvány megkapta mind a lengyel kormány, mind az Aszszád-rezsim engedélyét. A szíriai keresztény családok letelepedésükhöz és integrációjukhoz másfél éven át további segítséget kapnak jótevőjüktől.

A most 95 éves, milliomos könyvkiadó az angol sajtónak adott nyilatkozatában elmondta, hogy „adósságot kell törlesztenie", mivel 77 évvel ezelőtt, 1938-ban életét a Plymouth Testvériség (Plymouth Brethren) tagjai mentették meg, ők fogadták be, amikor 19 évesen Angliába emigrált. A keresztények életmentő akciójának köszönhetően telepedhetett le Nagy-Britanniában. A kvékerek és más keresztény felekezetek jelentős szerepet játszottak a Kindertransport nevű kezdeményezésben, amely nagyszámú fiatalt mentett ki a náci birodalomból, biztosítva további ellátásukat is.

George Weidenfeld 1919-ben született Ausztriában, könyvkiadással vált milliomossá. 1976-ban ütötték lorddá. 2005 márciusában például a Weidenfeld & Nicolson gondozásában jelent meg II. János Pál pápa *Emlékezés és önazonosság* című kötete.

A sajtónak adott interjújában George Weidenfeld arról számolt be, hogy szeretné követni Sir Nicholas Winton, a július elsején, 106 éves korában elhunyt „brit Schindler" példáját, aki a Holokauszt idején, 1939-ben 669 zsidó gyermek életét mentette meg a biztos haláltól.

Weidenfeld nyilatkozatában „nemes tettnek" nevezte a Kindertransport életmentő akcióját, hozzátéve: „mi, zsidók hálával tartozunk ezért, és tennünk kell valamit a veszélyben lévő keresztényekért". Rámutatott, hogy alapítványának elsődleges célkitűzése a keresztények biztonságba helyezése. Az úgynevezett Iszlám Állam primitív szadizmusa (...), brutalitása példátlan az emberiség történelmében – fejtette ki a brit lord, akit a közelmúltban Theodor Herzl-díjjal tüntettek ki.

Egyes országok, mint például az Egyesült Államok visszautasítja, hogy részt vegyen a projektben, mivel az nem vonatkozik muzulmánokra. A keresztényekkel együtt a drúzok, a jazidiak, a síita muzulmánok szintén célpontjai az Iszlám Állam kegyetlenségének. Lord Weidenfeld a bírálatra így válaszolt: „Nem menthetem meg az egész világot, de egészen sajátos lehetőség áll fenn zsidó és keresztény oldalon (a segítségnyújtásra). Hagyjuk, hogy mások cselekedjenek szívük szerint a muzulmánok érdekében".

(VR)

Ebben az évben is megtartották év végi hálaadásukat Rómában a Pápai Magyar Intézet lakói. A hagyományoknak megfelelően egy nevezetes római templomba zarándokoltak el. A Te Deum helyszíne ebben az esztendőben a Gianicolo dombon fekvő San Pietro in Montorio, vagyis Aranyhegyi Szent Péter-templom volt. Az egyik ókeresztény hagyomány szerint ezen a helyen feszítették keresztre Szent Péter apostolt ***(Fotó: PMI)***

KOLOSTORKERTEK ÉJSZAKÁJA AUSZTRIÁBAN

Júliusban és augusztusban holdfényben is megcsodálható volt több kolostor kertje Ausztriában. A két nyári hónap teliholdas éjszakáin – július 31-én és augusztus 29-én különleges programokkal várták a látogatókat. A Kathpress válogatásában mutatjuk be az osztrák „Klösterreich" kezdeményezés kínálatát.

A Villach melletti Wernberg július 31-én és augusztus 29-én *Kolostori gasztronómia a kertből és a kertben* címmel várta az érdeklődőket. A látogatók körbejárhatták a gyógynövénykertet a Mária-nővérek vezetésével, akik erdők-mezők füstölésre alkalmas növényeit gyűjtötték össze, és bemutatták használatukat.

A St. Lambrecht bencés apátság kolostorkerti éjszakája augusztus 14-én volt. A program az Altofen zenekar koncertjével kezdődött, majd a KlariMoniMusi trió előadásával folytatódott. Roland Girtler bécsi szociológus *Asztali örömök* címmel vezetett be az evés-ivás életszimbolikájába. A gyerekeket külön program várta. Az estet helyi specialitások kóstolója zárta.

Az altenburgi apátság is kulináris élvezeteket kínálva hívott a kolostorkert éjszakájára július 31-én. Az érdeklődők gyógynövényekkel ismerkedhettek a patikakertben, majd „a vallások kertjében" a kolostorkertek világával ismertették meg a látogatókat.

Seitenstetten a *Carpe noctem* jelmondattal tartotta meg a kolostorkertek éjszakáját. Július 31-én szaxofon-, vonós-, hárfa- és klarinétmuzsika várta a látogatókat a történelmi kolostorkertben. A naplemente és a telihold megjelenése között gyertyás-fáklyás pikniket tartottak a kertben.

A *Paradicsomban* mottóval rendezte meg a kolostorok éjszakáját a zwettli apátság. Középkori zenével várták a teliholdat július 31-én.

Augusztus 29-én a gerai apátságban Benedikt Felsinger O.Praem. tartott vezetést a gyógynövények kertjében, bemutatva különlegességeit, majd agapéval zárták a látogatást.

(MK)

Floridai levél

KÉZIKÖNYV

Félpuha kötésű, jó négyszáz oldalas könyv, az illinois-i Tyndale House Kiadónál jelent meg. Borítólapjáról egy szám ugrik a szemembe: 801, s alatta mindjárt a magyarázat, helyesebben a könyv címe: Gyermekeknek Istennel kapcsolatban feltett kérdései. Tudott dolog, hogy a 8-14 évesek, s a többiek is, milyen leleményesek, s ezért nem lep meg, hogy a 801 kérdésre a választ – bibliai idézetekkel alátámasztva – neves tudósok adják meg. Van közöttük pedagógus, többgyermekes családapa, és természetesen ismert bibliaszakértő. Mindegyikük rendkívül komolyan vette a feladatát, hiszen az alapokat tették le, vagy egészítették ki a jövő felelős felnőttjeinél.

A jó hatvan fejezet alcímei könnyen követhető magyarázatokra utalnak, megkönnyítvén a szülők és a pedagógusok dolgát. Igazából kézikönyv ez a különös bibliamagyarázat. Ajánlatos otthon tartani, hogy a válasz elé állított felnőtt ne „blamálja" magát.

Az első fejezet természetesen Isten-központú. Néhány kérdés: Hogyan teremtődött meg maga az Isten? Vannak barátai, vagy egyedül van? Vajon csintalankodott-e Jézus, amikor kicsi volt? Miért kísértette meg a sátán Jézust? És miért akarja Jézus, hogy kövessük őt?

Újabb témakör: Miért sötét a pokol, ha egyszer ott lángol a tűz? Hazudhatsz, amikor félsz, vagy meg vagy ijedve? Haragszik Isten, amikor haszontalanságokra adom ki a pénzemet? Mit tegyek, ha a szüleim azt akarják, hogy focizzak, de én nem akarok? Mik Isten parancsai a helyes és a helytelennel kapcsolatban? S végül egy pöttömség kérdése: Van Mc Donald's a mennyországban?…

Az első rész a teremtéssel foglalkozik: Miért teremtette Isten az embereket? Az emberek Isten különös teremtményei, nem egyfajta állatok. Tökéletes alkotások, de az egyetlenek, akik bűnözni képesek. Kérdés: Hogyan lehetséges, hogy Isten állandóan jelen van? Majd néhány óvatos kérdés: Akkor is kell imádkoznunk, ha fáradtak vagyunk? Baj az, ha elszundítunk imádkozás közben? Valóban Jézus az egyetlen út az Ég felé?

A mai gyerekek több kérdésében szerepel a pénz. Például: Miért olyan értékesek azok a papírfecnik? Miért nem csak azt veszik meg az emberek, amire valóban szükségük van?… Miért kapnak az atléták rettentő nagy összegeket azért, amit szeretnek csinálni?

Az egymás közötti viselkedés néhány pontja: Miért akarnak egyesek mindig az elsők, vagy a középpontban lenni? Hogyan van az, hogy sokan sírással elérik azt, amit annyira szeretnének? Álljak a sarkamra, ha komiszkodnak velem? Álljak a barátom mellé, amikor igazságtalanok vele? És a szuper légiutak korában: Vajon meddig tart, amíg a földről feljutok a mennybe?

Ezek a kiragadott példák is láttatják, hogy miről beszélnek a gyerekek egymás között. Ezért tanácsoljuk tehát a szülőknek: ragadjanak meg minden alkalmat! Beszéljenek, beszélgessenek a gyerekeikkel! Erősítsék meg bennük a bizonyosságát annak, hogy az életben Jézus követése az egyetlen Ég felé vezető út.

Kézikönyv, a gyerekek 801 kérdésére a Bibliából kapott válaszokkal. Igazi „építő" vetélkedő. Soha ne legyen vége.

Bitskey Ella, Sarasota

SZENT ERZSÉBET EGYHÁZKÖZSÉG, CALGARY

Rendkívül tetszetős album került a kezembe, igaz, nem egészen most jelent meg, hanem még 2013-ban, de ez semmit sem von le jelentőségéből. A kanadai Calgaryban működő Szent Erzsébet Egyházközség történetét, jelenét, no meg a terveit mutatja be a csaknem 400 oldal terjedelmű, két nyelven közzétett kötet.

Elsőként az tűnik szembe, hogy az album összeállítói időt, türelmet és költséget nem kímélve olyan kötetet adtak az olvasók kezébe, amely felveszi a versenyt a mai emberek elsődleges információs forrásával, az elektronikus médiával, mert a témák kiváló áttekinthetősége, remek tagoltsága és az eseményekhez fűződő bőséges, jórészt színes képanyag szinte magához láncolja azt, akihez eljut ez a mű. Külön erőssége a kétnyelvűség, mert ez által a hívek magyarul nem beszélő házastársai, gyerekei számára is hozzáférhetővé válik az album szerkesztői által összeállított óriási anyag.

A magyarság bevándorlása Észak-Amerikába jóval a millennium előtt megkezdődött. Kanada kiváltképpen az 1880-as években vált vonzóvá a hazai nyomor elől érkezők számára, ugyanis akkor épült az Atlanti- és a Csendes-óceán közti vasútvonal, ami sok éven át megélhetést biztosított az idegen nyelven nem tudó bevándorlók számára. A családostul érkező, addigi földművesek, a mezőgazdaságban igyekeztek elhelyezkedni, és mivel a kanadai állam jutányosan kínálta a parcellákat, ők rövidesen a saját területüket tudták megművelni. Az első világháború után ismét nagy számban érkeztek magyarok, ők főleg Erdélyből és Kárpátaljáról jöttek. Az akkor komoly fellendülésnek in-

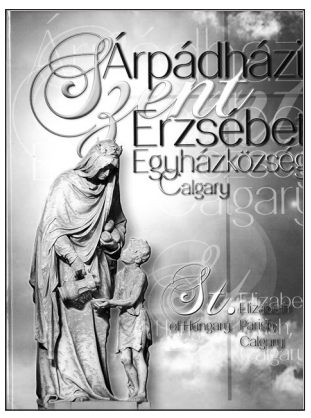

A könyv borítója

dult Calgary üzemei, gyárai jó álláslehetőségeket kínáltak nekik. Összekötő kapocs az óhazával és kitelepült honfitársaikkal a közös nyelv és a katolikus hit maradt. Így a nyugatkanadai Calgaryban is megépítették templomukat, amelyet John Kidd püspök 1931 nyarán szentelt fel Assisi Szent Ferenc tiszteletére. Noha ott az angolul beszélők lettek túlsúlyban, mégis ez az épület maradt meg a Szent Erzsébet Egyházközség bölcsőjének. Korabeli fénykép tanúskodik arról, hogy az egyházközség 1938. augusztus 20-án miként ünnepelte Calgaryban Szent István király halálának 900. évfordulóját.

Az albumból megtudjuk azt is, hogy a második világháborút követő években, valamint az 1956-os szabadságharc után jelentősen gyarapodott a már régóta Kanadában élő magyarok száma, ami friss lendületet hozott az egyházközség életébe is. Hogy ma is pezsgő élet veszi körül a templomot, élénk a hitélet; a nemegyszer vegyes házasságokból született új nemzedék számára is komoly vonzerőt jelent a cserkészmozgalom, amely egyik fő feladatának tekinti a magyar nyelv és kultúra ápolását; az egyházközségen belül gondoskodnak a nyugdíjasok és betegek rendszeres látogatásáról, ez mind azoknak az önzetlen és odaadó fáradozását bizonyítja, akik istenhitükkel és a magyarságukhoz való ragaszkodásukkal lehetővé tették ennek a szép albumnak a megjelenését. Méltán írja a kötet ajánlásában Cserháti Ferenc, a külföldön élő magyarok lelkipásztori gondozásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök: „Ezért tisztelet és hála mindazoknak, akik ezt a történelemkönyvet megírták, összeállították, kiadását támogatták."

Makkvári György

AZ UTOLSÓ BESZÉLŐ

Abban a százhatvanhárom lakásos, kisebb magyar falunyi pesti házban, ahol harminc éve lakom, mindig történik valami. A nyári hónapokat leszámítva csütörtök esténként például nyolcan-tizen-tizenöten összejövünk valamelyik lakásban, és egymás munkájáról, hivatásáról beszélgetünk.

Legutóbb az angol-spanyol szakos tanárnő, Judit került sorra, és meglepetésünkre a kaukázusi nyelvekről beszélt. Grúzokról, csecsenekről, ingusokról, abházokról és nyelvükről beszélt a tanárnő, és döbbenten hallottuk tőle, hogy a grúzok például mindössze négymillióan vannak, a csecsenek egymillióan, az ingusok meg alig kétszáznegyvenezren, de sokkal jobban beszélik az anyanyelvüket – az évtizedek alatt rátelepedett orosz mellett –, mint a mondjuk a csecsenek a sajátjukat.

Ezek a népek harcoltak, küzdöttek életben maradásukért – kultúrájuk, nyelvük megmentéséért – és persze gazdasági érdekeik érvényesítéséért. Kicsi, de életképesnek látszó népek ezek ott, a Kaukázus környékén, amelyek védelmezik önmagukat és értékeiket – beleértve a nyelvüket is. A legnagyobb kaukázusi népnél több mint háromszor nagyobb magyarságért nemcsak azért aggódom jobban, mert több közöm van hozzá, hanem mert nem látom benne ezt a fajta élni akarást és önbecsülést: azok ott ölni tudnak értékeik védelmében, mi meg mintha csak önmagunkra emelnénk kezet értékeink elvesztegetése közben. Egyre kevesebb gyereket vállalunk, és egyre önpusztítóbban élünk, elkótyavetyéljük évezredes örökségünket, nemcsak képesek, de hajlandók se vagyunk védeni azt, ami a miénk, köztük ami legértékesebb tulajdonunk és szellemi-lelki tartásunk egyik legfőbb hordozója: a nyelvünket.

Mert amelyik nyelvet – a nagyobbak árnyékában, azok súlyos nyomása ellenében – nem ápolják beszélői, az halálra van ítélve. Judit említett egyet a kaukázusiak közül, amelyet már csak huszonnégyen beszélnek. Elképzelem, hogy ez tizenkét házaspár, amelyek közül kettő, mondjuk, nem vállal gyereket, a többi meg egyet-kettőt: akkor a következő generáció már alig tíztagú lesz, szóval mondhatni percek múlva ott áll majd egymaga az utolsó beszélője a nyelvnek. Elképzelem, mit tennék, ha én volnék az utolsó beszélője a magyar nyelvnek. Folyamatosan mondanám a verseket, amelyeket valaha megtanultam és még nem felejtettem el, próbálnám életben tartani azt, ami szellemi értelemben éltetett és éltet, abban a kétségbeesett reményben, hogy hátha mégis van még valaki, aki érti ezt a beszédet. És ha nincs, akkor is. Mert legalább annyira kár volna ezért a nyelvért is itt, a Kárpátok karéjában, mint bármelyikért a Kaukázus alatt.

Mentsük a menthetőt!

Kipke Tamás

FÖLDIM

Sokféle kötelék lehetséges az emberek között, a roppantul leegyszerűsített szerelmen, barátságon, vérségi kapcsolaton kívül is. Ezek egyike azon a puszta tényen (véletlenen?) alapul, hogy két személy ugyanazon a vidéken (városban, faluban) született, nevelkedett, vagyis földijei egymásnak. Ez bizonyos érzelmi összetartozást, cinkosságot eredményez, főként idegen környezetben! A közös eredet, legalábbis ideig-óráig, képes elmosni a nemzedéki, társadalmi, érdeklődési különbségeket is.

Egyik földim, Bordás Sanyi, a balatonkenesei kéményseprő fia, szintén itt él 1956 óta Svájcban. Ügyes kezű finommechanikus, de felelőtlen, bohém természet. Főként azért ragaszkodik hozzám, mert annak idején, az orosz megszállás keserves hónapjaiban, egy Isten háta mögött lévő dunántúli faluban, egy házba sodródott nálam három évvel fiatalabb unokahúgommal, Ágival, akibe reménytelenül beleszeretett.

A gyermekkori romantikus vonzódást, Nyugatra kerülve átruházta rám. Én lettem a boldog emlékek szimbóluma, megtestesítője.

– Évikém! Ugye eljössz meglátogatni?

– Hová?

– Hát a börtönbe. Megint elkaptak a hekusok.

– Mit tettél?

– A szokásos eset. Elmentem a haverokkal vacsorázni és egy kicsit többet ittam a kelleténél. A rendőr igazoltatott, el akarta venni a jogosítványomat, én meg jól helyben hagytam az okvetetlenkedő mézeskalácshuszárt.

Ilyen és ehhez hasonló telefonbeszélgetésekre majdnem évenként kerül sor köztünk. Már meg sem lepődöm.

Nem követ el semmi súlyos bűnt, csak éppen ittasan kocsikázik, és elpáholja az útjába kerülő hekust.

Arra azonban eddig még sohasem tudott rávenni, hogy valóban meglátogassam a sitten, bár az ő elbeszélései alapján kedélyes, vidám szanatóriumnak tudom elképzelni.

Édesapámra szívesen és gyakran emlékezik. Hivatkozik rá, hogy a doktor bácsi gyermekkorában ezt meg azt mondta.

*

Múlt karácsonyra küldtem neki két fölnagyított, színes fényképfölvételt a faluról – a falunkról. A hagymakupolás, hulló vakolatú, most már jóformán állandóan zárva tartott katolikus templom látható rajta (ebben az épületben tartottak keresztvíz alá mindkettőnket), a kis virágágy közepén porosodó, első világháborús hősi emlékmű, s háttérben az emeletes községi orvosi villa, ahol születtem. A falakat a fotó készítésének idején még sűrű fátyolként borította a repkény. Levelei közt nyaranta aranyos potrohú méhecskék, dühös darazsak, smaragdzöld legyek zümmögtek, s néha-néha fölröppent egy ezüstszárnyú szitakötő is.

Júliusi, augusztusi hajnalokon Apu galambjainak turbékolására, vagy a velük ingerkedő járókelőket ugató kutyák csaholására ébredtem. A termetes tujabokrok és a nagy diófa árnyékában hányszor forgattuk vidám sörözgetés közben a nyársat, hányszor kanalaztuk a nyílt tűzön készített bográcsgulyást, halászlét!

A gyepet szegélyező rózsafák, a lila orgonabokrok, a galambház, a fáskamra... s mindezek fölött a vecsernyére hívó harangszó hullámzása...

A falu. A falunk.

Dúl-vendéglő, Rózsabokor cukrászda, Halászcsárda, Hangya-szövetkezet, Fővárosi Üdülő, Sóshegy.

Bordás Sanyi az egyetlen itt Svájcban, aki képzeletben végig tud sétálni velem Balatonkenese poros, hepehupás utcáin.

† Saáry Éva

A PÁRIZSI MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ MÚLTJA ÉS JELENE

Párizs szívében, a 10. kerületben, közel a monumentális Mariann-szobráról híres Place de la République-hoz, távolabb a bulvárok nagy forgalmától, egy csendes kis utcában, az egyik elegáns bérház falán elhelyezett tábla hirdeti, hogy itt található a Magyar Katolikus Misszió. Az első emeleti, szépen berendezett, tágas lakás a szolgálatát itt teljesítő, magyarul beszélő mindenkori plébánosnak ad otthont. A hívek viszont a muskátlikkal, hortenziákkal díszített udvaron áthaladva jutnak a kápolnába, ahol vasárnaponként magyar nyelvű misén vehetnek részt, és utána élvezhetik a büfé konyhájában magyar receptek szerint készült kiváló ebédet.

Ma már csak főleg azok tudják, akik olvasták Borovi József *A franciaországi magyar katolikus lelkészségek története* című kétkötetes, rendkívül alapos tényfeltáró munkáját (Szent István Társulat, Budapest 2001), hogy ezt az ingatlant 1970-ben, Ruzsik Vilmos lazarista atya ösztönzésére sikerült megvenni, akit a Párizsi Érsekség, azaz a Párizsi Egyházmegyei Egyesület, és több egyházi szervezet is támogatott, jelentősen kiegészítve így a hívek adományait. Az ingatlan a szerződés szerint a Párizsi Egyházmegyei Egyesület tulajdonát képezi, amely azonban kötelezettséget vállalt arra, hogy a helyiségek mindaddig a misszió rendelkezésére állnak, amíg a hívek a fenntartásukról gondoskodni tudnak.

A fent említett műből az is kiderül, hogy a misszió élete az első magyar nyelvű misével kezdődött 1927. november 13-án. Elsőként érkezett Párizsba Sarlay Géza plébános a Szombathelyi Egyházmegyéből, ő celebrálta ezt a misét az egykori jezsuita templomban, az ugyancsak központi fekvésű 6. kerületben. Egymást váltották ezután az otthonról kinevezett plébánosok egészen 1945-ig. A második világháború után – a mindenki által ismert politikai korlátozások miatt – az anyaország egyháza már nem tudott gondoskodni a Franciaországba került magyar hívekről, a Vatikán az itt élők lelkigondozásával az ugyancsak emigrációban élő magyar plébánosokat bízta meg.

Ezeknek az éveknek meghatározó egyéniségei voltak a bencés atyák, Szalay Jeromos, Rezek Román, a káplánja, és Bozsóki Gerzson, aki az egyetemi tanulmányai befejezésére érkezett Párizsba. Sok magyar menekültnek nyújtottak lelki támaszt az ’56-os forradalmat követő, nehéz emigrációs életben, de folytatták történelmi kutatásaikat is. Szalay atya történelmi művei ma már otthon is ritkaságnak számítanak, de az életmű befejezetlen maradt 1964-ben bekövetkezett halála miatt.

1968-ban három lazarista atya kapta azt a feladatot, hogy a Párizsi Magyar Misszió vezetését átvegye. A kolumbiai missziós szolgálatából Párizsba érkezett Ruzsik Vilmos, Márkus Sándor és A. Tóth József. Egy idő után Ruzsik atyát az észak-franciaországi magyar lelkészi munka irányításával bízta meg az európai magyar főlelkész, Ádám György, így állandó székhelye Lille lett, és a lazarista rend Márkust Sándort a grazi rendházba helyezte át. A. Tóth József beosztott káplánként maradt a misszióban, Hieró István újonnan kinevezett plébános mellett, aki Kölnből érkezett 47 évesen, 1973-ban Párizsba. Hieró atya lelkesen kezdte el a párizsi szolgálatát, és több mint tíz éven át nagy kitartással, határozottsággal állt a misszió élén. Egészségi és egyéb problémái miatt az érsekség 1985-ben felmentette a franciaországi szolgálata alól. Elhagyta az országot, az ausztriai Burgenlandba távozott, majd onnan hazatelepült Magyarországra, szülőfalujába, Pápanyögérre.

Ismét a lazarista Ruzsik Vilmos, a franciaországi főlelkész került a misszió élére, vállalva, hogy hetvenévesen is ellássa a plébánosi feladatokat. Nagy örömmel fogadta azonban a hírt, hogy a fiatal, felszentelése előtt álló Molnár Ottót megkaphatja káplánnak, aki a Mariazellben ünnepélyes keretek között lezajlott felszentelése után meg is érkezett 1986-ban párizsi otthonába. Az első években káplánként, majd 1991-től plébánosként teljesítette lelkipásztori szolgálatát. 1998 júniusában ő lett a franciaországi magyar főlelkész. Borovi József idézett könyve 1999-ig kíséri figyelemmel Molnár Ottó atya tevékenységét. Számtalan körlevelet, jelentést és fényképet közöl ebből az időszakból, annak tanúságául, hogy mozgalmas, pezsgő élet zajlott a missziónak otthont adó ingatlan falai között egészen 2009-ig. Ekkor azonban búcsút kellett mondani Molnár atyának, aki a misszió fennállása óta először, ilyen hosszú ideig, 23 éven át lankadatlanul teljesítette hivatását. Bár nem mindig talált megértésre hívei körében, rendíthetetlenül élvezte francia felettesei bizalmát.

Hosszú évtizedek után, a rendszerváltást követően a demokratikusan fejlődő Magyarország egyházát illette ismét az a nemes feladat, hogy a külföldön élő magyarok lelkigondozását ellássa. Ebben a megváltozott helyzetben kapta otthonról a Párizsi Érsekség a javaslatot, hogy Gáspár István atyát nevezze ki a Magyar Katolikus Misszió élére, Molnár atya utódjaként. István atya nagyon sikeres máriabesnyői szolgálatából érkezett 2009 augusztusában Párizsba, hat évre szóló kinevezéssel, a Váci Egyházmegyéből. A hívek örömmel és várakozással fogadták. István atya vonzotta maga köré a vasárnapi misékre az új generáció képviselőit, az éppen Párizsban tanuló magyar fiatalokat, munkaszerződéssel itt tartózkodó, elkötelezett katolikusokat, vagy az egyre több, francia-magyar vegyesházasságban élő családot. Megalakult az új pasztorális tanács, kis közösségek jöttek létre a hasonló érdeklődésű hívek számára, harmonikusan és összetartással folytatódott a munka, egészen addig, amíg villámcsapáként érkezett a hír, mely szerint István atya nem töltheti ki Párizsban a tervezett szolgálati idejét. A Váci Egyházmegye püspöke visszarendelte alig két év elteltével Magyarországra. A hívek többsége elbizonytalanodott, így nehéz helyzet várt Kovács József atyára, aki ugyancsak a Váci Egyházmegyéből érkezett Párizsba 2011 augusztusában a megüresedett lelkipásztori tisztségbe. József atya francia nyelvtudás nélkül számtalan problémával találta magát szemben, de bátran igyekezett ezeken úrrá lenni. A három évre szóló kinevezését azonban ez alkalommal is lerövidítette a Váci Egyházmegye püspöke, úgyhogy 2013 elején már bizonyossá vált, hogy József atya szeptembertől otthon folytatja szolgálatát.

Pünkösdi pikniken a párizsi magyarok

Megérkezett azonban a biztató hír, hogy a Párizsi Magyar Katolikus Missziót nem hagyja cserben a magyarországi egyház, és sikerült megtalálnia a vállalkozó szellemű, fiatal, dinamikus plébánost, aki örömmel vállalná a párizsi szolgálatot. 2013 augusztusában érkezett Párizsba Cibian Miklós atya, a Szeged-Csanádi Egyházmegyéből. A magyaron kívül még négy idegen nyelv ismeretében rövid időn belül jó kapcsolatba került francia paptestvéreivel, és más külföldi missziók vezetőivel.

Szentmise a nemzeti ünnepen

Jelentős munkálatok kezdődtek el a hosszú évek óta felújításra váró szolgálati lakás renoválásával, és a büfé konyhájának ugyancsak sürgőssé vált modernizálásával. További komoly karbantartási feladatok is megoldásra várnak még, de ezekhez a Párizsi Érsekség támogatására is számíthat a misszió közössége.

Miklós atya közben megismerkedett személyes találkozások, családlátogatások vagy egyszerűen telefonbeszélgetések alapján a Párizsban és a környéken élő magyar híveivel. Hozzálátott a misszió irányításában segítségére levő új képviselőtestület kinevezéséhez, megalakult a Párizs bíborosa által 2014 novemberében jóváhagyott gazdasági tanács és az új pasztorális tanács. Kidolgoztatta az új működési szabályzatot, amelynek alapját az 1987. évi párizsi érseki rendelet képezi.

A misszió befogadó intézmény lett, a sokáig változatlan összetételű, emigránsokból álló közösség mostanra egy új, fiatalabb generációval gyarapodott. Újabb és újabb hívek jelennek meg, sokan jönnek Erdély magyarlakta területeiről, akik Franciaországban próbálnak megélhetést keresni, és akik szívesen vesznek részt a misszió életében is.

A Párizsi Érsekség nagy megértéssel támogatja munkájában, főleg abban a törekvésében, hogy a Franciaország különböző területein elszigetelten élő kisebb magyar közösségeknek is lelkipásztora legyen. A párizsi misszió kapui így kitárultak azáltal, hogy Miklós atya beutazza az országot, a magyar nyelvű szentmiséivel összetartja, identitásukban megerősíti egy-egy régió magyar híveit. Tisztában van azonban azzal, hogy a jövőben még több hívőt, fiatalokat kellene megnyerni, ezen is dolgozik a képviselőtestületének támogatásával.

Visszaemlékezve Miklós atya 2013 szeptemberében közzétett bemutatkozó körlevelére, magyar hívei számára nagy megnyugvást jelent annak tudata, hogy hű maradt az ott leírt célkitűzéséhez. Minden erejével azon fáradozik, hogy a Szent István királytól kapott szellemi örökségünket, a hitünket, nemzeti identitásunkat, a Jóistenbe vetett bizalommal és Szűz Mária, a Magyarok Nagyasszonya vezérlésével őrizhessük meg egy szeretetben összetartó, egymásra figyelő és egymást segítő közösségben. Ez a Párizsi Magyar Katolikus Misszió legfontosabb küldetése.

Gonthier-Romhányi Anna

PLÉBÁNIÁM – EGY ORSZÁG

Cibian Miklós, a franciaországi magyarok lelkipásztora

Cibian Miklós Erdélyben, Déván született, 1981-ben. Szülei voltak első hitoktatói egy vallásilag vegyes (római katolikus és görögkeleti) környezetben. Megtapasztalta a hétköznapokban is azt, hogy keresztényként élni nem mindig könnyű, de ha Isten segítségét kérjük, megadja a szükséges kegyelmet hozzá. A szülei adta keresztény példához mindig vissza tudott térni a későbbiekben. Általános és középiskolai tanulmányait román nyelven végezte el.

Szegeden, a Hittudományi Főiskolán kezdte meg teológiai tanulmányait 2002-ben. Tanulmányai végeztével 2007 decemberében a Szeged-Csanádi Egyházmegye főpásztora, Kiss-Rigó László püspök diakónussá, majd 2008 nyarán pappá szentelte. Első kinevezése Békés megyébe, Gyulára szólt. 2009 és 2010 között új állomáshelyén, Csongrádon szolgált káplánként.

2010-ben Békés megye északi sarkába, az egyházmegye határára, Körösladányba helyezte püspöke. Itt már önálló lelkipásztorként összesen öt települést kellett ellátnia, három városkát és két falut, szórvány közösségeket, református környezetben, ahol még a második világháború utáni 45 év is mély nyomokat hagyott a vallásgyakorlásban.

2011-ben a helyzet úgy alakult, hogy el kellett hagynia ezt a lelkiekben oly’ gazdag területet, és Csongrád megye egyik települése, a Szegedtől nem messze fekvő Ruzsa lett az új állomáshelye, ahová plébánosi kinevezést kapott.

Ittléte alatt főpásztora engedélyével vette fel a kapcsolatot Cserháti Ferenc püspökkel, érdeklődve, vajon a külföldi magyar katolikusok körében kell-e valahol lelkipásztor. A püspök szívélyesen fogadta jelentkezését, és egy kis idő eltelte után kezdtek kikristályosodni új feladatai és állomáshelye: Párizs és a Magyar Katolikus Misszió.

Itt szembesült azzal, hogy egymaga lesz hivatalos szolgálatban lévő magyar katolikus lelkipásztor egész Franciaországban. Egyértelművé vált számára, hogy nem megszokott feladatkör ez, szórványban élő magyar katolikusokkal kell dolgozni, velük kell Isten felé haladni. Amikor szolgálatát átvette, a dél-franciaországi magyarok gyakorlatilag pap nélkül maradtak, hiszen évtizedekig szolgáló Fülöp Gergely atya, egészségi állapota miatt már nem tudta elvállalni a magyar nyelvű misézést sem. Talált azonban vállalkozó szellemű magyarokat, akik előkészítették a helyeket, és segítségükkel 2013 októberétől Lyonban, Grenoble-ban, Nizzában és Nancyban is működik. Egyszer egy hónapban (Lyon), vagy kéthavonta egyszer (Grenoble, Nancy) vagy esetleg háromszor egy évben (Nizza) jár ezekbe a közösségekbe.

Emellett, természetesen a Párizsi Egyházmegye területén is besegít, francia, illetve nagy ritkán angol nyelvű misézéssel. □

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: http://www.katolikus.hu/miserend

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Miséző helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyarkatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombaton este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Miséző helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 16.30-kor; E-mail: bmke@katolikus.at, http://www.katolikus.at; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leesdorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. http://www.pazmaneum.katolikus.hu

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacsi@yahoo.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Ft. Hájtájer István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Miséző helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liége/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liége, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Miséző helyek: Liége, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info.

További szentmisék Franciaországban:

Grenoble: kéthavonta a hó harmadik szombatján 16-kor (12, av. Paul Vaillant Couturier, 38130 Echirolles – Don Bosco-templom) (szeptembertől számítva)

Nancy: kéthavonta a hó negyedik szombatján 16-kor (2, rue Sainte-Odile, 54600 Villers-les-Nancy – Szent Teréz-templom oratóriumában) (októbertől számítva)

Nizza: január, május és szeptember hó utolsó szombatján 14.30-kor (25, Bd. Comte de Falicon, 06100 Nice, Szent János evangélista templom)

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, E-mail: augsburgi-misszio @web.de; www. augsburgimisszio.de

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzinger-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovácz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; http://www.ungarnzentrum.de

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyék:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission @bistum-muenster.de, honlap: migrans.hu

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau (Ungarische Mission Passau e.v.), Breslauer Str. 2., 94036 Passau. Tel.: (0151) 5181 7785 (Andreas G. Lehr világi elnök). Honlap: www.magyar.missio.passau.de, e-mail: info@magyar-missio-passau.de

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de http://www.stuttgarti-katolikusok.de. Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaletto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve január, július, augusztus, szeptember).

Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer @gmx.ch; Miséző helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

***

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† P. Róna Gábor SJ (1929–2015)

Isten az érett gyümölcsöt, csak az érettet veszi le a fáról… Szerzetessorsok fölött töprengve írtam le nemrég ezt a felismerést. Gábor atya „halál-hírvétele" után visszataláltam a gondolathoz és most már látom is őt. Vékonyan, gondos tisztaságával, ápoltan. Ahogyan kinézett, olyan volt belülről is. Rendes, teste-lelke-szelleme rendjével. Ez a rend messze több puszta pedantériánál. Békében voltak körülötte a tárgyak, és harmóniában a gondolatok, de az érzelmek is.

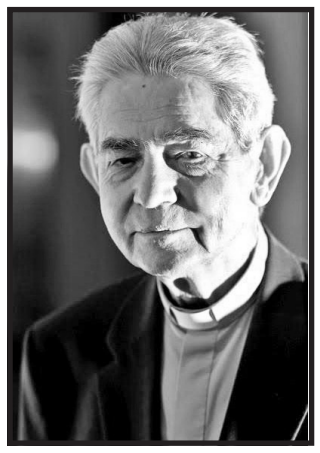

Tíz éve laktam mellette, egy vékony fal választott el egymástól bennünket. Megismertük és szerettük egymást. Ezt úgy írom le, mint egy megélt hétköznapi tapasztalatot, pátosz nélkül. Megbízható, csöndes, föltétlen hűséges szolgája volt az Úr Jézusnak. És feltétlen bizonyosságom van afelől, hogy azonnal, gondolkodás nélkül vértanúja lett volna az Úrnak, ha Ő ezt kérte volna tőle.

Nála is minden a gyökérből eredt, a családjából. Az alföldi város, Kiskunhalas tanyavilágainak katolikus iskolaigazgatója, Gábor atya édesapja volt a minta. Alma és fája. Összetartoztak. Hiába is gurult az alma a Tengerentúlra, az Egyenlítő közelébe, az édesapa minden nap utánament az ő fiának. Ezt ő mesélte nekem, drága jó Gábor szomszédom: „Kertes házunk hátsó felébe járt ki apám, minden estefelé, és egyszer tanáros pontossággal, egy műszaki tájoló segítségével meghatározta azt az irányt, amelyre Ecuador esik. Hosszúnyelű bicskájával egy oszlop tetejébe szabályos mély nyilat faragott. És odaállt esténként a nyíl tövébe, megnézte a horizontot és odamondta a napi rózsafüzér imádságát értem, az ő Gábor fiáért. Harminc éven át".

Gábor atya egész lénye a Szűzanya szeretetében telt el. Mondtam is neki, hogy valamilyen máriás rendbe kellett volna lépnie, de valójában még a végére sem értem a kérdésemnek, mert azonnal tudtam, hogy „ejszen" helyben van, mert az ignáci rend éppenséggel máriás, úti-máriás, boldogasszonyos. Megfogta, megérintette a Szeretetláng, és Gábor atya ebben a tűzben égett, szépen rendben, égett, de el nem égett.

Ezt a tiszta, megmért, egyházilag is jóváhagyott szűzmáriás lelkiséget egész Dél-Amerikában elterjesztette. Milliók hitét segíti Jézus felé így Mária. Ebben a misszióban ő vezető szerepet is vitt, és feltétlen tekintély fonódott neve köré. Senki meg nem kérdőjelezte, annyira hitelesen tudta képviselni az alapító szándékát.

Ugyanígy a Lélek ösztönzésére született meg benne és körülötte magyar földön a Keresztény Édesanyák Szent Mónika Közössége. Amíg a Szeretetlángot innen vitte külföldre, addig ez utóbbit hazahozta.

Szép tiszta, egyenes élete volt, amilyen lett a halála is. Csendesen átment. Köszönöm az Úrnak, hogy nekem adta őt, hogy társa lehettem, hogy tanulhattam tőle szelídséget, szeretetet és bizalmat. Legyen útkészítőnk, hiszen most már ismeri az Utat, merre kell menni. Most már láthatja a Szűzanyát, aki szerintem eléje sietett, és talán még puszit is kapott Tőle. Még azt is el tudom képzelni, hogy Gábor atya belepirult ebbe. Lesz ám, mit mesélni egymásnak!

P. Vértesaljai László SJ

Keresztelések: *Wiedemann Léna*, W. Zoltán és B. Beatrix kisleánya május 17-én, *Benda Morris*, B. Ákos és Csilla kisfia június 7-én, *Kellenberger Lea*, K. Stefan Arthur és Emőke kisleánya július 19-én a müncheni Szent Erzsébet-templomban, valamint *Staszkiv Amália Sophia*, S. Péter és Katalin kisleánya július 26-án a misszió házi kápolnájában részesültek a keresztség szentségében. □

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések karakterenként:	0,10 EUR
„Jelige" – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés karakterenként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok karakterenként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos" keret	10,00 EUR

Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Külön kívánságokat esetenként árazunk.

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE
H–1075 Budapest, Károly krt. 1.
Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98
E-mail: eletunk@keresztenyelet.hu
www.keresztenyelet.hu
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző, Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlra US$ 60
BANKSZÁMLÁNK:
Szent Maximilian Kiadó
OTP Banka Slovensko, Komárno
IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696
BIC/SWIFT: OTPVSKBX
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck:
Micropress Kft.
H–3516 Miskolc, Ács u. 12.
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Beer Miklós Hollandiában

Beer Miklós váci megyéspüspök június 7-én látogatást tett Hágában, az ottani magyar katolikus közösségnél. Az eseményre a hágai Onbevlekt Hart van Maria (Mária Szeplőtelen Szíve)-templomban került sor. A szentmisén a megyéspüspök ikreket keresztelt, valamint három személyt részesített a bérmálás szentségében. Jövetelének fő célja az volt, hogy átnyújtsa Leo Eshoutnak azt a köszönő oklevelet, amellyel kifejezi háláját a hágai magyar közösségért végzett munkájáért. Leo és felesége évtizedek óta fáradhatatlanul munkálkodnak a hollandiai magyar katolikusok érdekében, különös kapcsolatot ápolva a Hollandiai Magyar Katolikus Egyházközség és a Váci Egyházmegye között.

Keleti Kongregáció

Erdő Péter bíborost a Keleti Egyházak Kongregációjának tagjává nevezték ki. Ezzel a kinevezéssel Erdő Péter bíboros az Apostoli Szentszék hét dikasztériumának tagja. A Keleti Egyházak Kongregációjához tartozik (némely kivételtől eltekintve) a keleti rítusú katolikusokkal kapcsolatos minden ügy, még akkor is, ha az „vegyes", vagyis más rítusúakat is érint. A kongregáció saját földrajzi területe az, ahol a keleti rítusok régi idők óta számbeli túlsúlyban vannak. A Keleti Egyházak Kongregációjának prefektusa Leonardo Sandri bíboros.

Jakab Antal-díj

A Jakab Antal Keresztény Kör (JAKK) idén hatodik alkalommal adta át a Jakab Antal-díjat. Ezúttal elismerésben részesült a 25 évvel ezelőtt alapított Gyulafehérvári Caritas legnagyobb létesítménye, a gyergyószentmiklósi idősek otthona. Díjat kapott ugyanakkor a 25 éve újraindított Keresztény Szó elnevezésű havi- és a Vasárnap hetilap, valamint az ezeket kiadó kolozsvári Verbum Keresztény Kulturális Egyesület. A Jakab Antal Keresztény Kört 2010 márciusában az Ausztriában élő Vencser László kanonok és Varga Gabriella budapesti újságíró alapította Jakab Antal megyéspüspök születésének 101. évfordulóján.

Adományok Kárpátaljára

Számos intézmény és segítő szervezet mellett immár az autósport képviselői is gyűjtést hirdettek a Kárpátalján élők megsegítésére, a 3D Racing Autósport Egyesület a Magyar Máltai Szeretetszolgálattal együttműködve 12 terepjáróval juttatta el adományait az Aknaszlatinán élő családok gyerekeinek. Kisvárdáról indult az a terepjárós túra, melyet a 3D Racing Autósport Egyesület kezdeményezett, s a Magyar Máltai Szeretetszolgálat karolt fel, a kárpátaljai Aknaszlatina településen élő magyar gyermekek megsegítésére. Murczin Zsolt, a program fő szervezője a nevezési díjak 50%-át ajánlotta fel adományként. Ezenkívül minden résztvevőt arra kért, gyűjtsön, s amennyi adomány még belefér autóikba, hozzák magukkal.

Felvidéki búcsú

Szűz Mária könnyeiből, az ő szeretetéből merítsünk erőt – ajánlotta az egybegyűlteknek Erdő Péter bíboros június 21-én a csallóközi Bacsfán bemutatott búcsúi nagymisén. A helyi Szűzanyakegykép könnyezésének 300. évfordulóján rendeztek jubileumi ünnepséget a felvidéki településen. A háromszáz éves jubileumi ünnepség keretében június 19-én, péntek este Orosch János, nagyszombati érsek mutatott be szentmisét, és még aznap gyertyás keresztutat is végeztek a kálvárián. Június 20-án, szombaton Hal'ko József pozsonyi segédpüspök celebrált szentmisét.

Magyar Szabadságért Díj

Böjte Csaba ferences szerzetes, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány alapítója kapta idén a Magyar Szabadságért Díjat. A díjat június 27-én a gödöllői Szentháromság-templomban adták át. Az elismerést minden év júniusának utolsó szombatján, a szovjet csapatok Magyarországról történő, 1991. június 19-i kivonulására és az ország függetlenségének visszanyerésére emlékező Magyar Szabadság Napján adják át.

Huszonöt éves jubileum

A linzi Mariendomban június 21-én ünnepi szentmisében emlékeztek meg arról, hogy negyed százada, a vasfüggöny leomlása után létrejött a Felső-Ausztriai Caritas külföldieket segítő osztálya (Auslandshilfe Caritas Linz). A szentmisét követően az ünneplő közösség a dóm előtti térre vonult, ahol a színes pannókon korabeli képek és hozzá tartozó szöveg segítségével felidézhették a múltat, illetve megismerhették a szervezet jelenlegi tevékenységét országonként. Románia mellett Fehéroroszországban, Ukrajnában, a szerbiai Vajdaságban, Bosznia-Hercegovinában, Csehországban és a Kongói Demokratikus Köztársaságban támogat különféle programokat a Felső-Ausztriai Caritas.

Cserkész-világtalálkozó

Kétszáz magyar vett részt a július 28-án kezdődött 23. Cserkész Világtalálkozón, a cserkészek négyévente megrendezett dzsemboriján Japánban. Az ötnapos eseményre 147 országból több mint 33 ezer fiatalt vártak. A kétszáz kiutazó cserkész hat országból képviselte az összmagyarságot. A dzsembori a világ legszínesebb, négyévente megrendezett ifjúsági találkozója. Az elsőt 1920-ban tartották Angliában, 1933- ban Magyarország volt a házigazda. A programok között szerepelt önkéntesnap, a modern technika alkalmazásáról szóló Tudomány Városa elnevezésű program, „nemzetek konyhája és vallásai" fesztivál is.

Jubiláns házaspárok

A jubiláló házaspárok megerősítették házastársi esküjüket, áldásban részesültek és egy-egy rózsafüzért kaptak ajándékba a délvidéki nagybecskereki székesegyházban a vasárnap délelőtti szentmise keretében június 14-én. Az ünnepi szentmisét Gyuris László székesegyházi plébános mutatta be, aki kölcsönös szeretetre, egymás elfogadására és a Jóistenbe vetett bizalomra buzdította a házastársakat. A misét követően a plébánia udvarán agapéra várták a jubilánsokat és a plébániaközösség tagjait. □

Gyuris László köszönti az ünnepelteket

MAGYAR ÁLLAMI KITÜNTETÉS KÉT MAGYAR LELKIPÁSZTORNAK

A Magyar Érdemrend Lovagkeresztje polgári tagozat kitüntetésben részesült Simon Ferenc bécsi esperes-plébános, ausztriai magyar főlelkész és Solymár Mónika evangélikus lelkész június 21-én, vasárnap Bécsben.

A kitüntetéseket a bécsi belvárosban található Német Lovagrend templomában Perényi János bécsi magyar nagykövet adta át.

A nagykövet Áder János köztársasági elnök indoklását felolvasva rámutatott: a két kitüntetettnek fontos feladata, hogy a hitet és a hagyományokat őrizze a mai globalizálódott világban.

Az ausztriai magyar főlelkész beszédében megköszönte a képviselő-testület elmúlt tíz évben adott segítségét és az egyházközség odaadó munkáját. Elmondta: a kitüntetés még több felelősséget ró rá, hogy eredményesen végezze munkáját. Az általa vezetett, nagyjából 150 főből álló magyar katolikus közösséget elevennek és kezdeményezőnek nevezte, amelyre mindig lehet számítani, ha közös munkáról van szó.

Simon Ferenc Nagyváradon született, teológiai tanulmányait Budapesten és Bécsben végezte. Kezdetben bécsi egyetemi lelkész, 2000 óta a bécsi Tábor-hegyi templom plébánosa és ausztriai magyar főlelkész. Simon Ferenc tagja a pannonhalmi főmonostor oblátus közösségének, a bécsi helynökség ökumenikus bizottságának, áprilisban nevezték ki a Bécsi Főegyházmegye keresztény-zsidó együttműködésért és a párbeszéd folytatásáért felelős megbízottjává.

(MTI)

Simon Ferenc ausztriai magyar főlelkész

PAP, TUDÓS ÉS TANÁR

Magyar Örökség Díjat kapott Nemeshegyi Péter jezsuita

Június 20-án ismét átadták a Magyar Örökség Díjakat. Az elismerést Nemeshegyi Péter SJ mellett hat kiemelkedő kulturális személyiségnek, illetve kulturális és egészségügyi intézménynek adományozták. Nemeshegyi Pétert Várnai Jakab OFM, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rektora méltatta.

A magyar kultúra és az egyházi tudomány nemzetközi hírű kiválóságát ismerjük el és tiszteljük meg Nemeshegyi Péter atya személyében – hangsúlyozta Várnai Jakab. 1923-ban született Budapesten. 1944-ben belépett a jezsuita rendbe. Filozófiai tanulmányait Szegeden kezdte, de a jezsuita rend magyarországi betiltása nyomán elöljárói a külföldre távozást javasolták neki. Innsbruckban fejezte be a filozófiát, teológiát pedig a római Gergely Egyetemen tanult. 1952-ben szentelték pappá. 1956-ban teológiai doktori fokozatot szerzett. Még ebben az évben elindult Japánba. 1993-ig a tokiói Sophia Egyetem Hittudományi Karának professzora volt. A szigetország oktatásának fejlesztéséért a japán kormány 2005-ben kitüntetésben részesítette.

Előadói pályája külön sajátos szakterülete volt a kereszténységről a nem keresztények számára tartott oktatás, amelynek során számos japán ember számára hozta közel a kereszténységet és az európai kultúrát is.

1993-ban hazatért Japánból, és a teológiai képzés szolgálatába állt.

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rektora laudációjában így jellemezte Nemeshegyi Pétert: „Egy magyar pap, tudós és tanár, akit nemzedékek hálája kísér nagy tisztelettel Japánban és Magyarországon egyaránt."

(MK)

NÉMETAJKÚ ORGONISTÁK MAGYAR SZOLGÁLATBAN

Az 1956-os szabadságharcot követően számos magyar honfitársunk menekült Németországba. Jelentős részük Bajorországot választotta új hazájául, azonban sokan a Rajna vidékén telepedtek le, és ott alkottak jelentős lélekszámú magyar közösségeket. A Rajna vidékén Kölnben – a Mindszenty Magyar Ház körül – és Essenben jött létre nagyobb katolikus lelkipásztori központ.

A szentmisén tudvalevőleg énekelni szoktunk, mégpedig katolikus egyházi énekeket. Ehhez azonban orgonistára volt szükség. Helmut Marenbach igen fiatalon, Mikó atya ösztönzésére kezdte el tanulni a magyar egyházi énekek orgonakíséretét. Essenben, a Szent Mihály-templomban, felhangzott tehát a Mennyből az angyal, vagy a Boldogasszony Anyánk, a szentmise végén pedig a magyar Himnusz – a kommunista elnyomás éveiben a magyar hívek könnyező szemével kísérve.

Helmut Marenbach orgonajátéka mély benyomást gyakorolt Stephan Glagovsekre, aki a templom közelében lakott, s az orgona iránti kíváncsisága elvitte a magyar szentmisékre is. Helmut Marenbach – aki példaképe volt és bérmaapja is lett – hatására Stephan elvégezte a kántorképzőt, majd német-zene szakos tanár lett.

Időközben Isten kegyelméből véget ért a kommunista éra, és Magyarországról is bárki szabadon, határok nélkül utazhat Németországba, ahol akár le is telepedhet. A szentmisék látogatóinak összetétele megváltozott. Az 56-os menekültek nagy része már Urunk kegyelmét élvezi, és a szentmiséken egyre több a Magyarországról vagy a környező országokból munkavállalás céljából érkezett magyar. Istennek hála, sok közöttük a hívő katolikus.

Helmut Marenbach hamarosan – októberben – az ötvenedik évfordulót ünnepli a magyar hívek orgonistájaként, Stephan Glagovsek-Ádám pedig a negyvenediket. Több évtizedes áldozatos munkájukat bizony elcsiripelték a kismadarak, akik a Rajna vidékéről egyenesen a Vatikánba repültek. Ott pedig Ferenc pápa fülébe is eljutott a jó hír, aki rögvest megbízta az illetékes képviselőit, hogy díszoklevéllel emlékezzenek meg erről a kiemelkedő évfordulóról. A június 7-i duisburgi szentmisén Lukács József plébános nyújtotta át az ünnepelteknek Ferenc pápa elismerő okleveleit □